

Sygn. akt II K 182/18

I. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia SR Arkadiusz Zmudziński

Protokolant: prac. sąd. Aleksandra Ludwiczak

przy udziale prokuratora Prok. Rej. Dariusza Paczkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 20.11.2018 r. sprawy **L. B.**, ur. (...) w G., syna S. i B.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 25 stycznia 2010 roku do 04 kwietnia 2018 roku w N., gm. N., woj. (...) uporczywie uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w N. o sygn. akt III RC 101/09 z dnia 29 grudnia 2009 roku, wyrokiem Sądu Rejonowego w O. XIII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w N. o sygn. akt XIII RC 101/14 z dnia 06 listopada 2014 roku, wyrokiem Sądu Rejonowego w Nidzicy o sygn. akt III RC 79/15 z dnia 28 stycznia 2016 roku poprzez niełożenie na utrzymanie osoby najbliższej – R. G. alimentów, powodując łączną wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowiącą równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych i narażając małoletnią R. G. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

- tj. o czyn z art. 209 § 1a kk;

I. oskarżonego **L. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 209 § 1a kk skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk i art. 72 § 1 pkt 3 kk wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby 2 (dwóch) lat i zobowiązuje go do wykonywania ciężącego na nim obowiązkułożenia na utrzymanie małoletniej córki R. G.;

III. na podstawie art. 624 § 1 pkt zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 182/18

II. U Z A S A D N I E N I E

Sąd zwięźle ustalił, co następuje:

L. B. dopuścił się tego, że w okresie od 25 stycznia 2010 roku do 04 kwietnia 2018 roku w N., gm. N., woj. (...) uporczywie uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w N. o sygn. akt III RC 101/09 z dnia 29 grudnia 2009 roku, wyrokiem Sądu Rejonowego w O. XIII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w N. o sygn. akt XIII RC 101/14 z dnia 06 listopada 2014 roku, wyrokiem Sądu Rejonowego w N. o sygn. akt III RC 79/15 z dnia 28 stycznia 2016 roku poprzez niełożenie na utrzymanie osoby najbliższej – R. G. alimentów, powodując łączną wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowiącą równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych i narażając małoletnią R. G. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. czynu z art. 209 § 1a kk.

/dowód: zeznania świadka A. G. (Ś.) k. 46-47, (k. 175v); wniosek o ściganie k. 1-6; pismo Urzędu Miasta G. k. 22-23; pismo MOPS w N. k. 22; odpisy wyroków SR w Nidzicy k. 24-26; pisma PUP k. 30, k. 62-63; pismo MOPS w G. k. 31; pisma ZUS k. 32-34; pismo komornika k. 36, k. 64-65; pisma US k. 42-44; odpis aktu urodzenia k. 50; pisma firm k. 71, k. 72, k. 93-101, k. 133-134; pismo (...) k. 86; dowody wpłat k. 112-119; odpowiedź na a/o k. 150-168/

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że nie był w stanie uiszczać w pełnym zakresie alimentów na rzecz R. G. (Ś.), gdyż ma jeszcze obowiązek alimentacyjny wobec drugiego dziecka z inną byłą partnerką; ponadto z obecną trzecią partnerką również ma dziecko. Stwierdził, że ostatni raz zapłacił na rzecz uprawnionej w niniejszej sprawie 50 zł w dniu 17 maja 2018 r.; podał, że stara się procesowo zaprzeczyć swojego ojcostwa.

/wyjaśnienia oskarżonego k. 112 (k. 175)/

Sąd zwięźle zważył, co następuje:

Wyjaśnienia Ł. B. w odniesieniu do nieprzyznawania się do popełnienia zarzucanego mu czynu są niewiarygodne i nie zasługują na uwzględnienie, albowiem przeczą im przede wszystkim prawdomówne zeznania matki małoletniej córki oraz pozostałe dowody zgromadzone w aktach sprawy, zwłaszcza w postaci dokumentów urzędowych.

W ocenie sądu relacje A. G. w sposób jednoznaczny wskazują na uporczywość zarówno w zakresie podmiotowym jak i przedmiotowym w zachowaniu oskarżonego.

Jak podała matka uprawnionej, wykazał się on zatwardziałością w nielożeniu na swoją córkę oświadczając, że nie będzie pomagał w zaspokojeniu jej podstawowych potrzeb życiowych, co znajduje potwierdzenie w słowach oskarżonego, który wyjaśnił, że próbuje doprowadzić do procesowego zaprzeczenia swego ojcostwa R. G. (k. 112).

Ł. B. nie spotykał się z R., nie interesował się jej losem, nie wykazywał minimum zamiaru partycypowania w wychowaniu córki.

A. G. w swych zeznaniach wskazała, że nie potrafi w sposób godny zapewnić utrzymania R.; oskarżony aktualnie ma zasądzone alimenty w wysokości 500 zł (odpis wyroku k. 24), których zresztą nie realizuje.

Z informacji MOPS w N. wynika, że w styczniu 2018 roku oskarżony miał zadłużenie wobec instytucji społecznych, które wzięły na siebie utrzymanie jego córki, w kwocie ponad 45 tysięcy złotych. Zatem sąd traktuje ostatnie drobne wpłaty oskarżonego na rzecz uprawnionej małoletniej jako jedynie nieudolne, nie zasługujące na uwzględnienie, próby uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Tłumaczenia Ł. B., że ma inne dzieci na utrzymaniu, w żaden sposób nie mogą usprawiedliwić jego społecznej niedojrzałości, jeśli wyobraża sobie, że powoływanie na świat kolejnych dzieci spowoduje zwolnienie go od obowiązku utrzymywania wcześniej powołanych do życia pociech. Toteż można byłoby raczej stwierdzić, że Ł. B. powinien świadomie planować swoją prokreację i realnie oceniać swoje możliwości finansowe w odniesieniu do obowiązku utrzymywania swoich dotychczasowych potomków, w tym córki R..

Mając na uwadze powyższe sąd uznał, że postępowanie dowodowe wykazało winę oskarżonego w zakresie postawionego mu przez rzecznika oskarżenia publicznego zarzutu, zaś jego zachowanie wypełniło znamiona występku z art. 209 § 1a kk.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary sąd uznał dotychczasową niekaralność oskarżonego (karta karna k. 61).

Sąd uznał, że zachodzi względem oskarżonego pozytywna prognoza społeczna (kryminologiczna), zaś jego postawa życiowa wskazuje, że zasługuje on na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

W przekonaniu sądu orzeczone kary i obowiązki są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego czynu, zaś ich dolegliwość nie przekracza stopnia winy i spełnią swe cele w zakresie prewencji generalnej oraz indywidualnej, a także właściwie będą kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Mając na względzie sytuację osobistą i materialną oskarżonego postanowiono zwolnić go od zapłaty kosztów sądowych.